

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)
8 päivänä heinäkuuta 1998 *

Asioissa T-85/94 (92) ja T-85/94 (122) (92),

Eugénio Branco Ld.^a, Portugalin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Lissabon, edustajanaan asianajaja Bolota Belchior, Vila Nova de Gaia, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Jacques Schroeder, 6 rue Heine,

hakijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Francisco de Sousa Fialho ja Knut Simonsson, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

joissa kantaja vaatii oikeudenkäyntikulujen vahvistamista asiassa T-85/94, Branco vastaan komissio, 12.1.1995 annetun tuomion (Kok. 1995, s. II-45) ja asiassa T-85/94 (122), komissio vastaan Branco, 13.12.1995 annetun tuomion (Kok. 1995, s. II-2993) johdosta,

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asioiden perustana olevat tosiseikat ja käsittelyn vaiheet

- 1 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.2.1994 toimittamalleen kannekirjelmällä kumoamiskanteen 29.3.1993 tehdystä komission päätöksestä, jolla Euroopan sosiaalirahaston kantajalle myöntämän tuen määrää oli vähennetty.
- 2 Koska komissio ei toimittanut vastinekirjelmänsä asetetussa määräajassa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) antoi 12.1.1995 yksipuolisen tuomion asiassa T-85/94, Branco vastaan komissio (Kok. 1995, s. II-45). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi komission päätöksen perustelujen puutteellisuuden vuoksi ja velvoitti tämän korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 3 Komissio haki 22.2.1995 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan 4 kohdan nojalla takaisinsaantia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 12.1.1995 antamaa tuomiota vastaan.
- 4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) hylkäsi takaisinsaantihakemuksen asiassa T-85/94 (122), komissio vastaan Branco, 13.12.1995 antamallaan tuomiolla (Kok. 1995, s. II-2993) ja velvoitti tämän korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 5 Kantaja esitti näiden tuomioiden johdosta komissiolle vaatimukset kulujen ja palkkioiden korvaamisesta. Asian T-85/94 osalta kantaja vaati korvaamaan 4 898 735 Portugalin escudoa (PTE). Asian T-85/94 (122) osalta kantaja vaati korvaamaan 2 724 542 PTE.
- 6 Komissio vaati 24.7.1996 päivätyllä kirjeellään yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön vedoten kantajaa vähentämään vaatimiaan määriä.
- 7 Komissio totesi 5.5.1997 päivätyssä kirjessään olevansa valmis siirtämään kantajan pankkitilille 2 346 435 PTE korvatakseen kantajalle näissä kahdessa asiassa aiheutuneet välttämättömät kulut.
- 8 Kantaja toimitti 8.10.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen työjärjestyksen 92 artiklan mukaisesti kaksi hakemusta, joissa se vaati oikeudenkäyntikulujen vahvistamista asioissa T-85/94 ja T-85/94 (122). Se pyysi, että tuomioistuin vahvistaa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi asiassa T-85/94 4 845 517 PTE ja asiassa T-85/94 (122) 2 724 542 PTE.

- 9 Komissio esitti 31.10. ja 3.11.1997 päivätyillä kirjeillään työjärjestyksen 92 artiklan mukaisesti huomautuksensa näistä vaatimuksista. Se vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vahvistamaan kantajalle korvattavien oikeudenkäyntikulujen kokonaismääräksi 2 346 435 PTE. Toissijaisesti se vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:
- vahvistaa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi asiassa T-85/94 1 636 435 PTE, joka jakautuu seuraavasti: 1 400 000 PTE asianajajan palkkioina (ALV mukaan lukien), 106 435 PTE järjestelykuluina asian käsitte-lystä Luxemburgissa ja 130 000 PTE matka- ja oleskelukuluina;
  - vahvistaa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi asiassa T-85/94 (122) 710 000 PTE, joka jakautuu seuraavasti: 600 000 PTE asianajajan palkkioina (ALV mukaan lukien) ja 110 000 PTE matka- ja oleskelukuluina.
- 10 Koska nämä kaksi hakemusta liittyvät toisiinsa, ne on syytä ratkaista samalla määräyksellä.

Asiansaisten väitteet ja niiden perustelut

- 11 Kantaja esittää, että sen asiassa T-85/94 vaatima 4 845 517 PTE jakautuu seuraavasti: 404 800 PTE matka- ja oleskelukuluihin, 53 217 PTE Luxemburgissa prosessiosoitteen tarjonneen asianajajan kuluihin, 2 340 000 PTE asianajajan palkkioihin ja 2 047 500 PTE kantajan palkkaaman talousasiantuntijan palkkioihin. Asiassa T-85/94 (122) vaadittu 2 724 542 PTE jakautuu seuraavasti: 331 325 PTE matka- ja oleskelukuluihin, 53 217 PTE Luxemburgissa prosessiosoitteen tarjonneen asianajajan kuluihin ja 2 340 000 PTE asianajajan palkkioihin.

- 12 Matka- ja oleskelukulujen osalta kantaja toteaa, että koska molemmissa asioissa tuomioistuimen istunnot pidettiin aamulla, sen asianajajan piti matkustaa edellisenä päivänä Luxemburgiin ja yöpyä siellä. Kantaja täsmentää, että edullisin yhteys Porton (Portugali) ja Luxemburgin välillä oli lento Porto-Pariisi ja sen jälkeen juna-matka Pariisi-Luxemburg. Lisäksi paluumatkoilla oli yövyttävä hotellissa, koska juna Luxemburg-Pariisi saapui Pariisiin vasta klo 18.00 ja ensimmäinen lento Portoon lähti Pariisista vasta klo 7.00 seuraavana aamuna.
- 13 Luxemburgissa prosessiosoitteen tarjonnan asianajajan kuluista kantaja toteaa, että kyseinen asianajaja oli esittänyt kuluistaan 20 000 Luxemburgin frangin (eli 106 435 PTE) suuruisen laskun, eli 53 217 PTE kummassakin asiassa.
- 14 Asianajajan palkkioiden (2 000 000 PTE, johon lisätään 17 %:n lakisääteinen ALV) osalta kantaja täsmentää, että sen asianajaja on käyttänyt kummassakin asiassa aikaa yli 75 tuntia, joihin ei sisälly matkoihin käytettyä aikaa. Vaadittu kulumäärä on sen mielestä perusteltu, kun otetaan huomioon erityisesti käytetty aika, asian vaikeus ja riidanalaisten rahamäärien suuruus.
- 15 Kantajan palkkaaman talousasiantuntijan palkkioiden osalta kantaja korostaa, että asiassa T-85/94 oli välttämätöntä turvautua talousasiantuntijan apuun riidanalaisen koulutushankkeen teknisten yksityiskohtien selvittämiseksi.
- 16 Komissio huomauttaa molempien asioiden suullisiin käsittelyihin osallistumisesta aiheutuneiden matka- ja oleskelukulujen osalta, että Eugénio Branco oli kantajan asianajajan mukana asiassa T-85/94 ja João Branco asiassa T-85/94 (122).
- 17 Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 24/79 — oikeudenkäyntikulut — Oberthür vastaan komissio, 17.9.1981 antaman määräyksen (Kok. 1981, s. 2229) mukaan asian-

osaisen palveluksessa olevien työntekijöiden matka- ja oleskelukulut eivät ole korvattavia kuluja, ellei yhteisöjen tuomioistuimien tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ole nimenomaisesti vaatinut kyseisen henkilön läsnäoloa tai ellei tämän henkilön läsnäolo ole ollut välttämätöntä suullisen käsittelyn asianmukaisen sujumisen kannalta. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole vaatinut Eugénio Brancon eikä João Brancon läsnäoloa kyseisissä suullisissa käsittelyissä eikä heidän läsnäolonsa ollut niissä välttämätöntä, heidän matka- ja oleskelukulunsa eivät ole korvattavia kuluja.

- 18 Komissio ei myöskään usko, että kantajan olisi ollut välttämätöntä yöpyä Pariisissa paluumatkallaan Luxemburgista Porttoon.
- 19 Näin ollen komissio katsoo, että kantajan asianajajan oleskelukulut on laskettava Luxemburgissa olevan hotellin laskun perusteella niiden normaalien perusteiden mukaan, jotka koskevat kiinteiden korvausten vahvistamista virkamatkoja varten komission sisäisten sääntöjen mukaan. Siten komissio ehdottaa, että kyseiset kulut rajoitetaan 50 000 escudoon, koska sen ylittäviä kuluja ei voida pitää oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneina välttämättöminä kuluina.
- 20 Asianajajan palkkioiden osalta komissio muistuttaa, että asiassa T-85/94 12.1.1995 annettu tuomio on työjärjestyksen 122 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yksipuolinen tuomio, eli kirjallinen käsittely päättyi kannekirjelmän jättämisen jälkeen, eikä komissio osallistunut suulliseen käsittelyyn. Näin ollen komissio katsoo, ettei asianajaja ole voinut kohtuullisesti ajatellen käyttää 75:tä työtuntia tässä asiassa.
- 21 Lisäksi asiassa T-85/94 (122) 13.12.1995 julistettu tuomio, joka annettiin komission 12.1.1995 annetusta tuomiosta tekemän takaisinsaantivaatimuksen johdosta, oli komission mukaan ainoastaan jatkoa samalle oikeusriidalle, joten kantaja oli jo kerän selvittänyt asian. Näin ollen komissio katsoo, että tämän asian edellyttämä työmäärä ei voinut ylittää 25:tä tuntia, joten huomioon otettava kulujen kokonais-

määrä oli 2 000 000 PTE (ALV mukaan lukien), joka vastaa 75:tä työtuntia, jotka jakautuvat kummankin asian kesken.

- 22 Komissio katsoo, ettei kantajan maksamia palkkioita sen palkkaaman talousasiantuntijan suorittamasta kirjanpitoon, rahoitukseen ja asiakirjoihin liittyvästä arvioinnista voida pitää oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneina välttämättöminä kuluina, koska tällaiset palvelut eivät kuulu työjärjestyksen 91 artiklan soveltamisalaan. Kantaja on nimittäin pyytänyt näitä palveluja yksinomaan omasta aloitteestaan ja omalla vastuullaan, eivätkä ne liity ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytyyn oikeudenkäyntimenettelyyn. Komissio lisää toissijaisesti, että kyseisen talousasiantuntijan palkkioita koskeva lasku, jossa ei eritellä suoritettuja työtunteja, koskee monelta osin tehtäviä, jotka ovat selvästi päällekkäisiä kantajan asianajajan tehtävien kanssa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 23 Työjärjestyksen 91 artiklan b kohdan mukaan katsotaan korvattaviksi ”asianosaisille asian käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset, erityisesti matka- ja oleskelukulut, sekä asiamiehen, avustajan tai asianajajan palkkio”.
- 24 Matka- ja oleskelukulujen osalta on todettava, kuten komissio on perustellusti todennut, että muiden kuin kantajan asianajajan matka- ja oleskelukulut ovat korvattavia kuluja ainoastaan, jos näiden henkilöiden läsnäolo on ollut välttämätöntä asian käsittelyn kannalta (em. asia Oberthür v. komissio, määräyksen 2 kohta). Koska Eugénio Brancon tai João Brancon läsnäolo kyseisissä istunnoissa ei ollut välttämätöntä, heidän matka- ja oleskelukulunsa eivät ole työjärjestyksen 91 artiklan b kohdassa tarkoitettuja korvattavia kuluja.

- 25 Asianajajan palkkioiden osalta on todettava, ettei yhteisöjen tuomioistuimilla ole toimivaltaa vahvistaa palkkioita, jotka asianosaisten on maksettava omille avustajilleen, vaan enimmäismäärä, joka oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen veloitettulta asianosaiselta saadaan periä avustajanpalkkioina (asia 318/82, *Leeuwarder Papierwarenfabrik v. komissio*, määräys 26.11.1985, Kok. 1985, s. 3727, 2 kohta ja asiat T-18/89 — oikeudenkäyntikulut — ja T-24/89 — oikeudenkäyntikulut — *Tagaras v. yhteisöjen tuomioistuin*, määräys 25.2.1992, Kok. 1992, s. II-153, 13 kohta). Kun yhteisön oikeuteen ei sisälly säännöksiä palkkion suuruudesta, yhteisöjen tuomioistuinten on vapaasti arvioitava asiassa esille tulleita seikkoja ottaen huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta kuten myös asian vaikeusaste, oikeudenkäyntimenettelystä asiamiehille tai avustajille aiheutuneen työn määrä ja oikeudenkäynnin taloudellinen merkitys asianosaisille (asia C-294/90 DEP, *British Aerospace v. komissio*, määräys 30.11.1994, Kok. 1994, s. I-5423, 13 kohta ja asia T-2/93 (92), *Air France v. komissio*, määräys 17.4.1996, Kok. 1996, s. II-235, 21 kohta).
- 26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että molemmat käsiteltävinä olevat asiat koskivat Euroopan sosiaalirahaston tukea ja etteivät ne voineet aiheuttaa vakavia vaikeuksia, koska niiden merkitys yhteisön oikeuden kannalta oli vähäinen. Lisäksi näiden kahden asian samankaltaisuus ja liitännäisyys ovat välttämättä rajoittaneet huomattavasti niiden edellyttämää työmäärää. Lisäksi näiden asioiden erityinen luonne — yksipuolinen menettely ja takaisinsaantimenettely — on huomattavasti vähentänyt asianajajan työmäärää kirjallisissa käsittelyissä. Lopuksi on todettava, että vaikka on kiistatonta, että kantajalla oli intressi ajaa näitä asioita, asiakirja-aineistosta ei ilmene, että kyseessä olevat taloudelliset intressit olisivat olleet niin merkittävät, että niiden vuoksi olisi ollut perusteltua vaatia niin suurten palkkioiden korvaamista kuin kantaja on vaatinut.
- 27 Kantajan palkkaaman talousasiantuntijan palkkioiden osalta asiakirja-aineiston perusteella ei voida todeta, että talousasiantuntijan käyttäminen olisi ollut välttä-

mätöntä. Näin ollen kyseisen talousasiantuntijan palkkioita ei voida pitää työjärjestyksen 91 artiklan b kohdassa tarkoitettuina ”välttämättöminä kustannuksina”.

- 28 Edellä esitetyn perusteella nyt käsiteltävänä olevien asioiden olosuhteissa asioissa T-85/94 ja T-85/94 (122) aiheutuneiden korvattavien kulujen määräksi voidaan kohtuullisesti vahvistaa 3 500 000 PTE, johon lisätään siihen liittyvä ALV.
- 29 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vahvistaessaan korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrän ottanut huomioon kaikki asioihin liittyvät seikat tämän määräyksen antamispäivään saakka, ei ole tarpeen lausua erikseen niistä oikeudenkäyntikuluista, jotka asianosaisille ovat aiheutuneet näistä oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevista menettelyistä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Asiat T-85/94 (92) ja T-85/94 (122) (92) yhdistetään tätä määräystä varten.

- 2) Asioissa T-85/94 (92) ja T-85/94 (122) (92) korvattavien oikeudenkäyntikulu-
jen kokonaismääräksi vahvistetaan 3 500 000 PTE, johon lisätään siihen liit-
tyvä ALV.

Annettiin Luxemburgissa 8 päivänä heinäkuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

V. Tiili

kolmannen jaoston puheenjohtaja